

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2023. február 23.
(csütörtök)**

Földvári Tibor

ÍTÉLET VAGY IMÁDAT ÖRÖKRE

Köszöntés igéje: Zsoltár 104,24.31

*Mily számtalanok a te műveid, Uram! Mindazokat bölcsen alkottad meg, és betelt a föld a te gazdagságoddal. [...] Legyen az Úrnak dicsőség örökké; örven-
dezzon az Úr az ő teremtményeiben.*

Énekek: 135,1-3.12; 398

Lekció: Ézsaiás 66,22-24

Alapige: Ézsaiás 66,22-24

*Mert mint az új egek és az új föld, amelyeket én teremtek, megállnak én előtt-
tem, szól az Úr, azonképen megáll a ti magvatok és nevetek; És lesz, hogy hónap-
ról-hónapra és szombatról-szombatra eljő minden test engem imádni, szól az Úr.
És kimenvén, látni fogják azoknak holttesteit, akik ellenem vétkeztek, mert az
ő férgük meg nem hal és tüzük el nem aluszik, és minden test előtt borzadásul
lesznek.*

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, a szent sátor és a templom az ószövetségi időben
arra a formára készítettett, amelyet kijelentettél Mózesnek, Dávidnak: a mennyei
formára.

Maga az Úr Jézus is, amikor énekelt, zsoltárt énekelt az ő idejében a jeruzsá-
lemi templomban, átélhette azt a titkot, amit nemcsak az Ószövetség népe, ha-
nem mi is, a mennyei istentisztelet ragyogása, dicsősége pontosan e bűneset utáni
világban, de mégis valósággal a te néped közösségében ugyanúgy dicséret és ma-
gasztalás lehet. Amit az angyalok és a hitben elhunyt szeretteink a mennyben ma
is tesznek, mi meg itt a hétközi istentiszteleten a gyülekezet közösségében.

És Urunk, te azt jelentetted ki, hogy az újszövetségi időben a mi testünk és a
mi gyülekezeti közösségünk a templom. Köszönjük neked, hogy ezért bárhol is va-
gyunk, a hétköznapi során is, amikor lehet, hogy egyedül vagyunk és az egye-

ÍTÉLET VAGY IMÁDAT MINDÖRÖKRE

düllétnek a sokféle terhe is nehéz, de akkor is rád gondolva, téged imádva, hozzád könyörögve tapasztalhatjuk, mit jelent a templomban lenni. Átélni azt a titkot, hogy te nagyon közel vagy hozzánk.

Áldunk, hogy számunkra ez természetes. Tudod, hogy sokaknak, akik háborúban szenvednek, a földrengés miatt lelki testvéreink szenvednek, számukra lehet, hogy nem is olyan természetes a bűneset utáni világ hétköznapi élete, mégis ők is átélhetik, minden baj között, te nagyon közel vagy hozzájuk és istentisztelet nekik is az élet. És milyen lesz, amikor eljön Jézus, amikor az örökkévalóság drága boldog állapota kiteljesedik nekünk is.

Arra kérünk, hogy ez a reménység legyen számunkra valóban élő és határozza meg a hétköznapijainkat akkor is, ha nehézségek vannak, meg akkor is, ha minden örömteli és szép.

Köszönjük, hogy mi az előízét tapasztalhatjuk, élvezhetjük mindannak, ami egyszer a maga teljességében valóság lesz. Köszönjük, hogy akkor is Jézusra tekinthetünk majd, és, hogy akkor is veled lehetünk boldog közösségben. Már nem csupán Szentlelked és ígéd által, mint a mostani időben, hanem mindörökre veled boldogan, Atyánk, Szentháromság Istenként.

Kérünk, hogy ma is taníts bennünket, szólj hozzánk személyesen.

Ámen.

Igehirdetés

Ahogy az elmúlt úrnapi istentiszteleten is mondtam a legelején, milyen fontos élmény számomra, az osztrák hegyeken való sízés ajándéka, a mostani hétközi istentiszteleten is egy ilyen képpel szeretném kezdeni, kedves élménnyel.

Nekem, aki az Alföld szélén nőttem föl, ahol a legmagasabb domb az olyan öt méter magas lehetett, és onnan tudtunk szánkózni a bátyáimmal, az ausztriai hegyek hatalmas látványt jelentenek. És valóban a hegycsúcson, amikor a felvonóval fölérünk a legmagasabb csúcsokra, mindig gyönyörű látvány tárul elénk, élem is. Nem volt olyan sízős hetem, amikor ezt ne mondtam volna pasaréti fiatal barátainknak, hogy itt a hegytetőn állva mindig az jut eszembe, ha már a bűneset utáni világ is ilyen szép tud lenni még mindig, milyen lesz majd az az örök dicsőség, az örökkévaló új ég és új föld, új teremtés fantasztikus szépsége, amiről Jézus, a mi drága Urunk beszél reménységként. Egy picit enged belátni a mostani, újra mondom, sajnós bűneset utáni, de mégis gyönyörű teremtett világ szépsége abba, amilyen majd mindörökre lesz.

Egyszer azonban egy ilyen hegycsúcson észrevettük, hogy ott egy kereszt áll. Azóta ez még inkább kifejező lett nekem. Nem csupán az új teremtés szépsége emléke, hanem a kereszt, ami mutatja, hogy mi mindennek a központja, és az új teremtés is miért lehet igazán valóság. A bűneset utáni ember és a bűneset utáni világ hogyan újulhat meg. Te is meg én is közösségként is, hogyan újulhattunk meg, és hogyan lesz majd az új teremtés valósággá, amikor egyszer kiteljesedik az üdvösség dicsősége. Jézus Krisztus keresztje ezt hirdeti. Jézus maga az új teremtés – emlékeztek – és őáltala már mi is új teremtés vagyunk. És ez a teremtett világ is várja az Isten fiai megjelenését, azaz amikor eljön Jézus és megmutatkozik kozmikus méretekben is az új teremtés.

A sízés során tehát a gyönyörű látvány a hegycsúcson a kereszttel nekem egy életre emlék, és Ézsaiás könyvének az utolsó fejezeteit is olvasva nem véletlenül jutott eszembe.

A keresztt – emlékeztek – nagyon fontos, nekünk talán kedves dísz a falon vagy a nyakunkon is hordjuk gyönyörű ékszerként, de a keresztt önmagában mégis rettenetes, borzalmas, hiszen átokkeresztt. Mégis azt hirdeti, hogy a világ legszebb ajándéka így adatott.

Itt az Ézsaiás könyve legvégén is olvasunk borzalmas jellemzőkről, dolgokról és fantasztikus, gyönyörű jellemzőkről, kijelentésekről. Két i-betűs szót szeretnék mondani nektek: ítélet vagy imádat mindörökre. Ítélet vagy imádat – hallottuk itt a három versben. Az elveszett bűnös embernek életkérdés meg örökélet kérdés, hogy ítélet vagy imádat lesz a része Jézus eljövetelkor. A már kegyelmet nyert elveszett bűnösnek viszont életprogram, örökélet program, hogy ítélet vagy imádat. De ez esetben hadd mondjam így inkább: ítélet és imádat mindörökre.

Ugyanis kiderül, hogy az új ég és az új föld isteni kijelentésében, itt a prófécia legvégén, végső soron az Úr dicsőségét mutatja, jelenti ki még az ítéletében is. Az Úr ítéletének a leírásában is Istennek az imádata örökkévaló módon mutatkozik meg az övéi életében. Ez pedig a mostani földi életünkre nézve is boldogító bizonyosság, üdvbizonyosság lehet. Nemcsak az imádat, hanem az isteni ítélet kijelentése is boldogító a kegyelmet nyert, bűnös Úr népének ma is. Ézsaiás számára is azt volt a maga idejében, Jézusnak is a földi élete során, és most nekünk is.

Milyen, amikor örökkévaló imádat zajlik az új égen és az új földön? És milyen, amikor az Úr dicsőségét az örökkévaló ítélet is megmutatja pontosan az imádat által is. Hogyan szól ez bátorításul, vagy ha kell, vigasztalásul nekünk. Örök imádat az új égen és az új földön; ítélet, ami még az Úr dicsőségét is imádattal mutatja az új égen és az új földön; és mindez hogyan lesz valóban nagyon személyes bátorítássá, vagy ha kell, vigasztalássá.

Ráadásul ezzel zárul ez a bibliai könyv, tehát jelzi, hogy nagyon fontos. A héber gondolkodásban, amivel kezdődik, vagy amivel zárul egy vers, egy történet, egy gondolat, az mindig fontos. A nagy ézsaiási mű végső fejezeteiben is fontos prófétai képekkel írja le a kijelentést. A prófétai képek azt jelentik, hogy az ószövetségi idő, az ószövetségi idők, meg az Ézsaiás próféta korabeli események, állapotok képi kifejezésével mutatja be a próféciában – most ez esetben már –, hogy milyen lesz az örök üdvösség valósága. Majd a Jelenések könyve 21-22. részeiben, a Szentírás utolsó két fejezetében visszatér sok jellemző gondolat innen Ézsaiás könyvéből is. Ott még részletesebben.

Most ez van előttünk. És megdöbbenően fontos az örök kárhozat ítéletének a kijelentése a záró versben. Nem tudom, ha olvastátok ezt a szakaszt, akkor nem jutott-e eszetekbe esetleg ez, hogy ilyen szomorú kijelentéssel zárul ez a könyv. Mert az új ég és az új föld drága kijelentései voltak a két részben, a legutolsó vers pedig valami hihetetlen szomorú igazságként szólt: „mert az ő férgük meg nem hal és tüzik el nem aluszik...” – emlékeztek, Jézus maga is használta ezt a kijelentést, amikor az örök kárhozat borzalmáról akart írni – „...és minden test előtt borzadásul lesznek” – ezzel zárul a prófétai kijelentés. „És kimenvén, látni fogják

ÍTÉLET VAGY IMÁDAT MINDÖRÖKRE

azoknak holttesteit, akik ellenem vétkeztek” – vétkeztek az Úr ellen és ott a következmény, az ítélet.

Hadd emeljem ki nektek, hogy az egész prófétai kijelentésnek a nyitánya is, a legelső olyan kijelentés, amely megszólal az Úr népe számára az 1. rész 2. versében, ugyanezt a szót használja a vétek kifejezésre. Vétkezik az Úr népe, a folytatásban pedig az 1. részben megtudjuk, az Úr súlyosan ítéli a népét. Keretbe foglalja a vétek, az Úr népe vétke és megítéltetése igei gondolata az egész ézsaiási művet. És emlékeztek, hogy csakugyan végig az egész hatvanhat részben többször előjött, hogy milyen súlyos bűnököt követett el az Úr népe és milyen súlyos az ítélet. Most itt az örök ítélet egyértelmű kijelentése van.

Keretbe foglalva az egész mű és a végén is, hogy ítél az Isten. És ez nem a pokol ítélete. Remélem, emlékeztek, hogy amikor az Úr Jézus beszél a gazdag és a Lázár történetéről, akkor a pokol, az csupán a gazdag lelke számára szenvedés. Annál van egy sokkal súlyosabb, ami számára is a feltámadás után következik be, amit Jézus már úgy használt, hogy 'gyehenna tüze'. A Jelenések könyvében pedig ott a végén is így olvasunk, hogy a kénkövel és tűzzel égő tó. Ezek a képi kifejezések az örök ítélet kárhozátára, ami már a feltámadott testben elszenvedett kárhozat az ellen, aki vétkezik az Úr ellen és így hal meg, vagy így éri őt az Úr Jézus eljövedele.

De az is világos épp az ézsaiási mű egésze szempontjából, hogy ezt az utolsó verset is az Úr népe örök boldogságának reménysége miatt írja le. Így olvastuk: „És kimenvén, látni fogják azoknak holttesteit, akik ellenem vétkeztek” – tehát azok, akik az Úréi, akik az örök üdvösség örömét élék a prófétai kijelentés szerint, itt a képi leírásban látszik: kimenvén a városból látni fogják. A 65-66. részek valóban az új teremtés, az új ég és az új föld drága ígérete kijelentései.

De szólni kell ítéletes igékről is. Olvastunk még a 66. részben is képmutatóknak a súlyos bűnéről. De az is előjött, hogy vannak, akik megtartattak, megmentettek, van mindig maradék. A föld végső határáig megmutatkozik az Úr dicsősége. És az egyik legkedvesebb igazság, gondolkoztam, hogy fel is olvassam-e esetleg az alapigeként, de maradtunk itt a 22. verstől kezdődő szakasznál. Az egyik legkedvesebb igazság tehát, hogy még a pogányok is az Úr papjai meg lévitái lehetnek. Most gondoljátok el, az ószövetségi időben, Ézsaiás korában egy pogány nemhogy tagja lehet az Úr népének, hanem a legszentebb szolgálatot végezheti? Pap és lévita? Ézsaiás korában nem lehetett. De az új égen és az új földön így mutatja be az Úr népe boldogságát, hogy még a pogányok is.

Nekünk ezek a gondolatok talán természetesek, mert a Péter 1. levele 2. rész 5. versétől kezdődően is – és sok más ígét lehetne mondani az Újszövetségből – az Úr kijelenti, hogy Jézus győzelme, elvégeztetett váltságműve miatt valóban zsidók és pogányok az Úr papjai. Az egyetemes papság elve, amit a reformáció idejében újra felfedeztek, hála az Úrnak, lelki eleink.

De ez még mindig csak a földön, ezen a földön megélt papság és lévitai szolgálat. Amiről itt az ézsaiási mű végén olvasunk, az már az új ég és az új föld örök dicsősége. Királyok és papok vagyunk – mondja a Jelenések könyvében is több helyen az ige.

Az új ég és az új föld drága kijelentése valóság, és nagyon fontos, hogy itt nem valami elszellemiesített mennyországképzetről beszél. És szeretném nektek alá-

húzni, mi szoktuk használni így, hogy vágyódom a mennyországra, milyen jó lesz majd mindörökre a mennyben az Úrral. Ez csak olyan értelemben igaz a Biblia fényében, hogy ha a mennyben az Úrral gondolat a Jelenések könyve alapján elgondolt. Úgy tehát, hogy a mennyei Jeruzsálem, a mennyei valóság, ami most még láthatatlan nekünk, de az új égen és új földön az lesz a valóság, hogy alászáll a mennyei Jeruzsálem – jelképesen az Isten népe, az Isten egyháza kifejezése ez a Jelenések könyvében – és most már nincs látható, láthatatlan különbség, mert Istennel, Szentháromság Istennel mindörökre az új égen és az új földön. Ezért mondom így, hogy nem ilyen elszellemiesített mennyországképzet, hanem nagyon is valóságos új ég és új föld.

Ha el tudjuk képzelni, hogy milyen lehetett a teremtéskor az ég és a föld, amit az Úr megteremtett, és egy picit el tudjuk képzelni, mert a bűneset csak megronthatta, de el nem pusztíthatta. És ahogy mondtam az elején, egy kissé újra meg újra fel tud ragyogni nekünk is a teremtés szépsége.

Nem tudom, tegnap láttátok-e a felhők miatt, hogy a Hold mellett a Jupiter és a Vénusz látszódott. Én éppen vonattal utaztam és pontosan olyan helyen ment a vonat a Keleti felé, hogy a felhők között épp észrevettem. És olyan hálás voltam az Úrnak, hogy megláthattam, mert amúgy a felhők miatt nem lehetett látni. De éppen egy olyan helyen tartottunk, és én meg éppen olyan helyen ültem, ahol észrevehettem. Minden olyan szép volt, hogy éppen, és ebben is megláttam, hogy milyen szép, Uram, a te teremtett világod még mindig.

De az új ég és az új föld még ennél is szebb. Azonosság is lesz és eltérés is az eredeti teremtett világ szépsége és dicsősége között. De a bűneset utáni teremtett világ, kozmosz el kell, hogy pusztuljon, mert bűnös. Mindaz elpusztul, ami a bűnhöz köthető, megtisztul és megújított teremtés, teremtett világ lesz. És ennek az állandóságát emeli ki itt a 22. vers. A 65. rész 17. versében a tényét mutatja be, hogy az Úr megcselekszi, itt meg az állandósága – maradandó lesz –, ezért szoktuk mondani, hogy örökkévaló.

De az állandóságánál a személyességet emeli ki – és ez engem nagyon megragadott. „Mert mint az új egek és az új föld, amelyeket én teremtek” – amelyeket én teremtő vagyok, így van a héber kifejezés, tehát benne van az, hogy valami biztos, hogy el fog végeztetni, be fog következni, és az isteni személynek a munkája már cselekszi ezt, de amikor bekövetkezik, akkor mindenki számára világos lesz.

De ezt mondja még: „megállnak én előttem”. Itt is: Én előttem. Gondoljatok arra, ha láttátok már a gyermekeiteket kiskorukban, vagy az unokákat, a dédunokát, az ükunokát, egy kisgyermek csinál valamit, mondjuk egy homokvárat. Neszélyen is többször homokvárak készültek a gyerekhéten. Olyan örömmel nézik a gyerekek, mert ők csinálták. Megmutatják, hogy ők hogy készítették. Még azt is megmutatták nekem is, hogy hogyan, hogy milyen nehéz volt. Meg úgy könnyeztek, amikor egyszercsak véletlenül valami történt és összeomlott valamelyik része. De amilyen örömmel a gyermek is látja azt, amit alkotott, boldog, mert ezt én csináltam, az arca ragyog.

Az egész teremtett mindenségre gondolva: egek és föld. A mai világ technikája egy picit enged belátást adni olyanba is, ami korábban teljesen láthatatlan volt

ÍTÉLET VAGY IMÁDAT MINDÖRÖKRE

nekünk. És azt mondja az Úr: én előttem, állandó, megmarad, fennmarad. De ez az új teremtés valósága.

De itt a kijelentésben az új egek és az új föld fennmaradó volta is csupán hasonlat, hasonlító kép arra, hogy van ennél egy sokkal fontosabb: mert mint az új egek és az új föld megmaradnak, megmarad előttem, szól az Úr, „azonképpen megáll a ti magvatok és nevetek”. Valószínű, mi úgy gondolnánk, hogyha azt mondanánk, hogy mi a maradandóbb, az emberi élet, az a néhány évtizedig tartó, vagy a teremtett világ, ami most már mióta létezik. És volt özönvíz ítélete, de akkor is megmaradt, mert az Úr megtartotta még a bűneset után is, még az ítéletben is megtartotta mégiscsak ezt a teremtett világot, csak valamit letisztított róla az özönvízben és azóta is áll. De még a prófétai kijelentésekben is a hegyek meg a halmok inkább arra példák, hogy ezek maradandók, a ti életetek meg mint a pára, mint a fű, gyorsan elillan. De a mostani kijelentésben az új ég és az új föld bemutatása során azt mondja: az új egek és az új föld maradandósága az arra kép, hogy mennyivel inkább a ti magvatok, a ti magotok, a ti nevetek.

Utód – az a szó van itt az új Károliban is meg az új fordítású Bibliában. De ez a károlis kifejezés, a mag, nekem azért bátorító nagyon, mert a maga nehézségével jól utal arra, hogy Isten mire gondol. A ti magotok: Ábrahám magva – egyes számban. Ez vonatkozhat többes számú jelentéssel: az utódai. De Ábrahám magva Jézus – Galata levél fényében. És Ábrahám magva Izsák és Izsákon keresztül a többiek.

De olvastunk a magról az 53. részben is: az Úr szenvedő szolgája magot lát a 10. versben. Az Úr szenvedő szolgája, a Messiás magva. És így már hadd mondjam, mindenképp utalás történik arra, ami a Mózes 1. könyve 3. rész 15. versében az Úr megígéri a Sátánnak, hogy nem lehet győztes soha, mert az asszony magva a kígyó fejére tapos. Az új égen és az új földön bemutatja az Úr, hogy az ő népe tagjai egyénként és közösségként is megmaradnak, fennmaradnak mindörökre. Miért? Mert Jézus is mindörökre megmarad.

„Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz.” Emlékeztek-e, hogy ezt a kijelentést a Zsidókhoz írt levél 13. rész 8. versében mire válaszként vagy mi után akarta az Úr nagyon a szívére helyezni az ő népe tagjainak? Hogy mi van a 7. versben? Ha nem emlékeztek – én is csak azért emlékszem, mert egyszer észrevettem és azóta nagyon hálás vagyok az Úrnak –, de ha elkezdem mondani, fogjátok tudni: „Emlékezzetek meg a ti elöljáróitokról, akik szólották néktek az Isten beszédét, és figyelmeztvén az ő életük végére, kövessétek hitüket.” Különösen az ő életük végére figyeljétek. Figyeljétek az ő életük végét, az ő hitüket. Az Úr népe szembesül azzal, hogy az elöljáróik, akik számukra példák lehettek a hitben, de hát nekik is egyszer csak eljött az életük vége, nem voltak maradandóak. Hála az Úrnak! Gondoljátok el, milyen szörnyű lenne, hogyha ebben a bűneset utáni világban kellene nekünk örökké élni.

Gondolom, egyikőtök se szeretne házasságban sem úgy élni a társával, hogy ebben a bűneset utáni világban, ebben a testben élve tapasztaljuk meg mindazt, amit az Úr nekünk örökkévaló módon készített. Dehogyan! Amíg nem jön el Jézus, addig a meghalással az Úr elvisz valamilyen állapotban magához, de csak a lelkiünket. Amikor meg eljön az Úr Jézus – és bármikor eljöhet, ma is eljöhet –, ak-

kor fogjuk igazán megtapasztalni, hogy milyen boldogság az Úrral mindörökre. Mert „Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz.” És mi őmiatta lehetünk az Úr népe tagjai, Ábrahám magva, a Messiás magva, Isten népének gyermekei.

Megmarad. Ez akkor is igaz, hogyha százszor, ezerszer el szoktál bukni abban a bűnben, amiben, vagy a kísértésben. És lehet, hogy emiatt még az is eszedbe jutott, hogy nem is biztos igaz, hogy én igazán hívő vagyok, mert az igazán hívő, hogy követhet el ilyen bűnöket. Lehet, hogy neked is volt – ahogy nekem is annak idején tizenéves koromban – probléma azzal, hogy: most biztos, hogy én az Úré vagyok, biztos, hogy nem fogok elveszni mégiscsak? Nem volt üdvbizonyosságom. És az Úr igéje bátorít ilyen szempontból is.

Vagy amikor azt vesszük észre, hogy tékozló fiúvá, tékozló lánnyá lesznek azok, akik az Úréi. Ézsaiásnak is mennyire fájt a szíve, amikor a honfitársai, a zsidók még a vezetők is bálványimádók lettek, elfordultak az Úrtól. Meg amikor a pogányok nem akartak megtérni, keményen ellenálltak Ézsaiás idejében is. Milyen nehéz, amikor egyszerűen nem akarja elfogadni az evangélium örömhírét az a valaki, akinek már mióta szeretnéd a szívét megnyerni az Úrnak. Olyan jó volt, hogy Lukács evangéliuma 18. rész 27. versében épp a napokban olvastuk, hogy ami az embereknél lehetetlen, az Istennél lehetséges. A lehetetlen elveszett bűnösök is, a megtérés szempontjából lehetetlen elveszett bűnösök is bármikor az Úréi lehetnek, mert az Úr ismeri az övéit.

Nemcsak a magvatok, hanem a nevetek is megáll, megmarad, fennmarad. A név az a személyiségnek a jellemzője, akik vagyunk. A nevünk hordozza azt, akik vagyunk – ez a bibliai korra mindenképpen igaz. Minden belső és külső jellegzetességei annak az embernek, akinek a neve. Jákóbnak mi volt a jellemzője? Harcolt Istennel és győzött, mert hatalmas hívő életet élt? Ez a Jákób jellemzője? Nem. Jákób, a csaló. De mikor az Izrael nevet kapta, akkor meg utána még lehetett csaló, de onnantól fogva Izrael volt a neve, mert az Úr új nevet adott neki.

Amikor magadra gondolsz, akkor arra a névre gondolsz, aki vagy az Úr nélküli életedben, vagy arra a névre gondolsz, amelyet az Úrtól kaptál? Lehet, hogy ugyanaz a név, csak az egyik névnél a Sátán örül sajnos, a másik névnél pedig az Úr boldog és gyönyörködik az övéiben. Ábrahámnak is elmondta az Úr, hogy micsoda nevet ad majd neki. Nem beszélve Jézus Krisztus nevééről, akinek a nevére minden térd meg fog hajolni. A jó pásztor példázatában elmondta az Úr Jézus, hogy ő mennyire jól ismeri mindegyik juhocskáját név szerint. És teljesen mindegy, hogy a nevünk, a hitre jutásunk előtti időszakban mennyi mindent jelentett, mennyire a bűneset utáni állapotokhoz kapcsolódó volt, a bűneset utáni világ sokféle igazságaival, az Úrtól kapott név lehet, hogy ugyanaz a név, de most már az Úr mondja, és az Úr szerinti, a krisztusi.

Nevetek megmarad – Ézsaiás könyvében többször is előjött ez. Különösen akkor, amikor úgy tűnt, hogy el fog veszni a nép, senki nem marad az ítéletben, és aztán az Úr elmondja: de mindig van maradék, mindig lesznek az övéi. És a név azt jelenti, hogy olyan vagyok, amit a név hordoz. És a mi nevünk mindig kapcsolatban van az Úrral, a krisztusi név, a jézusi.

Imádat – a magvatok és a nevetek is mutatja, hogy az új ég és az új föld örök dicsőségében az Úr népe egyénként és közösségként micsoda ajándékot kap a

ÍTÉLET VAGY IMÁDAT MINDÖRÖKRE

megmaradásban. És ott van, hogy milyen életet él: „És lesz, hogy hónapról-hónapra és szombatról-szombatra eljő minden test engem imádni, szól az Úr.” Imádat – ezért mondtam az elején, hogy ítélet vagy imádat mindörökre.

Az Úr Jézus hogyan imádtta a földi élete során a mennyei Atyát, emlékeztek-e? Van-e az emlékeitekben olyan kijelentés Jézussal kapcsolatban, ahol ilyen szót olvasunk, hogy dicsőítettek, Atyám. Mert lehet, hogy nem az imádat szó hangzik, hanem a dicsőítés. De amikor az Úr Jézus a szavával is jelzi, hogy ő kicsoda és mit tesz a mennyei Atyával való kapcsolatában. De ez a bűneset utáni világ földi élete. Jézusnak is bűneset utáni teste volt, csak bűn nem volt benne, csak ez volt a különbség közte és köztünk a testi valóságában.

De az új égen és az új földön imádat mindörökre. Folyamatosan. Ez a szombatról szombatra, hónapról hónapra kifejezések – ahogy mondtam nektek – az ószövetségi idők prófétai kijelentései az arra az időkre vonatkozó igazságokkal, eseményekkel. Szombatról szombatra, hónapról hónapra, ahogy a szent sátorban és a templomban is zajlott az istentisztelet – Jézus maga is ebben részt vett annak idején –, de utána az újszövetségi időben már látjuk, hogy tulajdonképpen minden nap szombat, minden nap a nyugalom napja nekünk. Meg igazából nincsenek ünnepek, mert minden nap ünnep az Úr népének, akármilyen hétköznapi is az. De ez még mindig csak e földi élet valósága. Az igazán kiteljesedett módja az üdvösség örömeinek, dicsőségének az új égen és az új földön. És a Jelenések könyve 21-22. részében erről is olvasunk elég részletesen, hogy még a pogányok is hogy jönnek, hogy mennek be a városba.

Le van írva a Jelenések könyve végén is, ami itt Ézsaiásnál meg a többi prófétánál is, most csak utalok rá röviden: templomközpontú város a mennyei Jeruzsálem. A Jelenések könyvében úgy olvassuk egyébként, hogy ott nincs is templom, mert Isten meg a Bárány a templom. Ezek kifejezések arra, hogy mennyire szoros és személyes az Úrral való kapcsolat az új égen és az új földön. de az ószövetségi kijelentésben ott van, hogy templomközpontú város, főváros, ami tulajdonképpen egy egész országot, sőt az egész földet áthatja. Ezek ilyen képi túlzások, csak azt akarják bemutatni, hogy az egész földön, az új égen és az új földön micsoda közösség az Úrral. Egyetlen hívó ember is, ha csak egyetlen hívó ember lenne is, akkor is az új ég és az új föld kijelentése lenne az igaz. De hát nem csak egy van! Magvatok, nevetek – jelzi, hogy itt többekről van szó. Egyedül is meg együtt is közösen imádni az Urat mindörökre folyamatosan.

Nem tudom, hogy erre gondoltatok-e már, hogy ez nem lesz-e unalmas? Én esetleg gondolhatnék rá, mert nekem még a munkahelyem is az, ahol az Úr népe össze szokott jönni. És gondolom, hogy ti is úgy vagytok, hogy azért a munkahelyen nem szívesen élnék a házasesetünket, meg a gyerekekkel állandóan oda menénk nyaralni, ahol a munkahelyünk van. Jó a munkahelyről egy kicsit kilépni a szó fizikai értelmében is. Vagy ha valaki nem tud énekelni, már mondták is nekem, hogy hát milyen lesz majd a mennyben, itt se tudok énekelni, hát ott akkor mi lesz? Egy életen át azt tapasztalni, hogy milyen szörnyű a hangom? Mert ennyire valósággal belegondolt abba, hogy mindörökre imádni Istent, mindig énekelni? De hát itt se tudok énekelni! Mert ennyire valóságos az, hogy az ókori, az ó- és újszövetségi képi kifejezésekkel leírva a leírhatatlan. De hogy egy picit még-

is megérthessük valamennyire vagy fölfoghassuk, halljuk ezt, hogy folyamatos imádat.

Nem tudom jobban elétek hozni Jézusra vonatkoztatva, mint amikor tizenkét évesen a szülei otthagyták, ő meg ott maradt a templomban. És emlékeztek, mit mondott Máriának meg Józsefnek, mikor fájoan mondták, amit? „Miért kerestetek engem? Nem tudjátok, hogy az én Atyám házában kell lennem?” Jézus tizenkét évesen átélt valamit abból, hogy milyen jó az Atya házában, a templomban lenni. Pedig az a templom – emlékeztek – tele volt bűnnel és gonoszsággal. Meg kellett tisztítani majd, amikor elkezdte a szolgálatát meg a szolgálata végén is. De Jézus akkor is egy olyan templomban is a maga idejében: az Atyám házában kell lennem. Átélt ennek az örömét. A folytatásban meg ott van, és ezért is akartam mondani: utána meg hazament, tizenkét évesen megy haza és engedelmes volt a szüleinek. Megélte az Atya imádatát, miközben engedelmes tizenkét évesen a szüleinek, mert még nem jött el az ideje a nyilvános szolgálatának.

Én arra emlékszem, hogy nekem mennyire nagy élmény volt, és vágyakoztam templomba menni a nénik és a bácsik közé kicsi koromtól fogva. Mikor eljött a vasárnap, alig vártam, hogy a hajamat szüleim szépen igazítsák, fölvehettem a vasárnapi ruhát, ami csak akkor volt használatos, aztán ültem föl édesapám biciklijének az elejére, ott a vázas biciklire, mert még kicsi voltam, és mentünk a templomba. Azért, mert ott voltak a nénik, bácsik, jött Álmos bácsi, aki majd prédikál. Semmire nem emlékszem a prédikációból persze, de arra, hogy mindig volt egy hétköznapi történet. Istentisztelet után pedig mindig volt a gyermek-istentisztelet. Majd arra is emlékszem, hogy az Úr Jézust megismerve még az iskolakezdés előtt, én úgy mentem első osztályosként az iskolába, hogy: Úr Jézus, itt is úgy szeretnék viselkedni, ami kedves neked, meg bizonyosságot tenni, ha lehet, az osztálytársaimnak. Tudtam, hogy az iskolában is úgy kell lennem, meg úgy lehetek, mint aki hívó gyermek és az Úr Jézusról beszél az életem, meg aki vagyok. Aztán amikor harmincnégy évesen megtanultam síelni, aztán sízni haladóként, akkor már a főleg ausztriai hegyeken látni, hogy milyen gyönyörű a világ és milyen fantasztikus az Úr imádata, dicsérete, amikor együtt sízünk a barátokkal és együtt magasztaljuk az Urat.

Csak példák arra, amit én személy szerint átéltem. Te is elmondhatnád – azt gondolom – a többieknek, hogy miben tapasztaltad meg itt a gyülekezeti közösségben, ha te is gyermekként ismerted meg az Úr Jézust, meg azóta is, vagy felnőttként, mi mindenben tapasztaltad meg imádni az Urat. Az új égen és az új földön nem lesz semmi különös ilyen értelemben. Semmi új nem lesz ilyen értelemben, folytatódni fog mindaz, ami már elkezdődött nekünk Jézusért és Jézussal együtt. Az lesz az új, hogy már semmi nem lesz, ami e bűneset utáni állapotok, a testünkben se lesz semmi, ami e bűneset utáni állapotok, hanem minden kiteljesedett módon az örök üdvösség, amit Jézus is az ő elvégeztetett váltságműve után kezdhett átélni feltámadott testben.

Ezek után nagyon egyszerű, még ha fájó igazság is, hogy amivel zárja az ítélet gondolatában az Úr kijelentése ezt a drága művet, azért van, hogy lássuk, hogy az Úr az ítéletet komolyan veszi, amikor az a kérdés, hogy kik azok, akik vétkeztek ellene, akiknek nem kellett az Úr eme boldog közössége. Kik azok, akik bálványimádók lettek és maradtak és mit élnek át. Örök ítélet. De az örök ítélet be-

ÍTÉLET VAGY IMÁDAT MINDÖRÖKRE

mutatása is, ahogy mondtam a legelején, az Úr népe boldog közössége az Úrral fényében és miatt.

Hogyan mutatkozik meg az Úr népe imádata, örökkévaló imádata ezzel a bibliai képpel kifejezve itt az ézsaiási könyvben? Úgy, hogy „kimenvén látni fogják”, hogy van ítélet. Szeretném rögtön elmondani nektek, hogy a Jelenések könyvében ott úgy van, hogy az örök üdvösség, az új ég és az új föld, meg a mennyei város leírása képével, és ebből kimaradnak azok, akik elvesznek mindörökre. Ott nem kell már az, hogy kimenvén látnak valamit. Itt az ézsaiási kijelentésben van ez, hogy kimenvén látnak valamit. Mert bennem is ott volt ez a gondolat, hogy akkor most az örökkévalóságban állandóan abban fogunk szenvedni, hogy látnunk kell, hogy kik azok, akik elkárhoztak? Nem erről van itt szó. Hanem az ézsaiási kijelentés bemutatja abból a korból adódóan, hogy mit tapasztal az Úr népe, hogy az ítélő Isten igazságos, szent, az ítéletében is látszik Isten dicsősége. A kép: imádni, bemenni a templomba, a városba, Jeruzsálembe, amikor meg kijönnek, akkor a templomfalán kívül egyfajta temető képe, holttestek és „tüzik el nem aluszik”.

És emlékeztek, hogy Jézus használja, ahogy mondtam, használja ezt a képet. Jézus idejében mindenképpen ott volt már a Hinnom völgye, ahol tényleg folyamatosan égett a tűz. Ezek képi kifejezések arra, hogy ítél az Isten. És az örökkévalóság boldogsága az Úr népe számára abban is látszódnia fog, hogy az Úr ítélete az ő szentségét, igazságát igazolja. Nem a mi igazunkat, hanem az ő igazságát.

Jogos az ítélet. Ez látszik az egész Bibliából, hogy az Úr népe számára ez vigasztalás. Az üldöztetés között mindenképpen. Elborzasztó és utálatos, ami miatt ítélni kell az Úrnak. De rögtön hadd tegyem hozzá: a kereszt borzasztó és utálatos, mert a kereszten neked is látnod kell mindig, hogy mit kellett Jézusnak elhordozni, milyen szörnyű valóságot kellett elhordozni azért, hogy nekünk, neked meg nekem is örök üdvösségünk legyen. Ézsaiás 53-ban olvassuk is, hogy utálatos volt, utált volt, megvetett volt, nem volt kedves ránézni a szenvedő szolgára. Igen, ilyen Jézus a kereszten függve, de így szabadító. De akkor azt is látjuk már, hogy akkor ettől mentett meg az Úr, ezért lehetek én a mennyei városban, ezért imádkozhatom az Urat az új égen és az új földön, mert engem ettől megszabadított az ő kegyelme, egyedül az ő szolgája váltsága által – az ézsaiási kijelentés alapján.

Ezért mondtam így: ítélet az Úr dicsőségét mutatja meg és imádattal. Imádni fogjuk az Urat mindörökké, mert ő igaz és szent és kegyelmes. Ez a reménység. De akkor az örök imádat az új égen és az új földön, a magvatok, a nevetek marandósága, az imádat valósága kijelentése fényében, meg az Úr ítéletének a valósága kijelentése fényében e földi életre nézve mit jelent. Mindenképp buzdítást. Buzdítást arra, hogy folytassuk, erősödjünk meg, újuljunk meg, ha kell, a hitéletben, hogy valóban az Úr szentsége, imádata már e földön megvalósulhasson. Ott, ahol vagy, bárhol is legyél. Ha nem is tökéletes ez az imádat még, mert e földön nem lehet az, sajnos, de Jézushoz hasonlóan, noha ő tökéletesen tehette, krisztusi étellel. A hétköznapiakban, az Úr napján is természetesen, de hétköznapiak során úgy, ahogy Jézus, élni a szent életet.

És nagyon fontos a misszió. Azzal záródik az ézsaiási mű, hogy az Úr ítélni fog igazságosan, jogosan, de amíg nem jön el Jézus, addig bármikor, azok, akik most még elveszett bűnösök, az Úréi lehetnek. A misszióra bátorít bennünket. Ha egy

valaki is van, aki még nem az Úré, akkor legyen ott bennünk a könyörülő szeretet missziói heve, tüze, hogy hátha az Úr rajtad keresztül, rajtam keresztül akarja megnyerni magának azt az elveszett bűnöst.

És hogy nincs lehetetlen eset, az ismerős példával hadd illusztráljam, hiszen az egyik lator ott Jézus mellett függve a kereszten mégiscsak örök életet kapott, mert megismerte Jézusban a Megváltót. Ő már nagyon utált volt és megvetett – a lator –, már az állam is kimondta, hogy nem méltó az életre, mert gonosztevő, de aztán egyszer csak az Úré lett. A másik latorról pedig azt szeretném mondani, hogy nem tudjuk, hogy vele mi történt. Azt tudjuk, hogy ő róla nem olvasunk a Bibliában, hogy az történt volna, ami a barátjával igen, a társával igen. Bízunk az Úrra, hogy vajon a másik lator ott lesz-e az új égen és új földön vagy sem. Majd meglátjuk. Ugye meglátod?

Adja az Úr, hogy az új ég és az új föld drága reménysége nekünk hadd lehessen bátorítás, buzdítás a szent életre, a missziói életre, hogy a missziói küldetést teljesítve, Jézus szavait követve éljük meg és mondjuk el ebben az elveszett világban, hogy ki is a mi megtartónk, szabadítónk, és milyen országot készített a hozzá térő elveszett bűnösnek.

Imádkozzunk!

Drága Urunk, magasztalunk azért, mert te is e földi életben itt élve imádtad a mennyei Atyát, szolgáltál tökéletesen. Köszönjük, hogy elvégezted a megváltó művet, hogy drága ígéretünk van eljöveteledre. És magasztalunk, hogy mindezen túl még arról is beszéltél, hogy milyen lesz majd mindörökre veled. Áldunk, hogy Ézsaiást is felhasználtad ennek a kijelentésében.

Köszönjük neked, hogy ha minden nem is világos, de vannak dolgok, amiket már most is engedsz megérteni. És áldunk, hogy a bibliai kijelentésben ma is olvashattuk, hallhattuk, még az örök ítélet kijelentése is azért történt, hogy láthassunk téged a kegyelmes és szent Urat, akit imádkozhatnak a tied.

És áldunk, hogy a missziói szeretetre, könyörülő szeretet megvalósítására is buzdítasz. Kérünk, segíts nekünk is így élnünk e világban imádván téged, és beteljesítve azt a missziói küldetést, amit kaptunk mi is egyen-egyenként és mint közösség.

Köszönjük, hogy ennek a világnak minden katasztrófája, háborús helyzete ellenére is tudjuk, hogy te uralkodsz és győztél. Urunk, arra kérünk, hogy a szenvedő lelki testvéreink is a szenvedés, akár mártírhalál átélése közben is megtapasztalhassák, ott vagy mellettük és bizonyosságot tegyenek rólad.

És kérünk, könyörülj rajtunk, hogy a magunk helyén mi is lehessünk hűség és bizonyosságtevők.

Köszönjük neked, hogy kérhetünk, add, hogy minél hamarabb befejeződjön a háború. Köszönjük, hogy te irányíthatod így a vezetőket és mi kérjük is ezt. A magyar vezetőinknek adj bölcsességet és alázatot, hogy ebben a kérdésben is tudjanak mindig jól dönteni. És kérünk, hogy a Kárpátalján levő magyarjainknak különösen is, de minden ott élőknek te legyél megtartója.

Most a csendben elmondott imádságunkat is hallgasd meg, kérünk.

Ámen.

ÍTÉLET VAGY IMÁDAT MINDÖRÖKRE

És monda nékem: Meglett. Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég. Én a szomjazónak adok az élet vizének forrásából ingyen. Aki győz, örökségül nyer mindent; és annak Istene leszek, és az fiam lesz nékem.

Jelenések 21,6-7

398. ének

1. Úr lesz a Jé - zus min - de - nütt,
Míg csak a nap - nak fé - nye süt,
Úr lesz a mesz - sze ten - ge - rig,
Hol a hold nem fogy s nem te - lik.

2. Öneki mondjunk hő imát,
Díszítsük azzal homlokát,
Jó illat légyen szent neve,
Minden napon dicsérete.
3. Országok, népek és nyelvek,
Ő dicsőségét zengjétek,
Gyermekek hangja hirdesse:
Áldott a Jézus szent neve!
4. Ő királysága bő áldás,
Nála a felszabadulás,
Fáradtak ott megnyugszanak,
Ínségesek megáldatnak.
5. Minden teremtés dicsérje,
A Király Krisztust tisztelje;
Angyali ének zengjen fenn,
S mind e föld mondja rá: Ámen.